

The award plaque features the following text and logos:

- Logos: Prince Mahidol Hall, College of Music, Henri Selmer Paris, D'Addario Woodwinds, Reed Juvinat, Since 1885 Taiwan, Antigua.
- Text: **JML JISC V**
- Text: **JEAN-MARIE LONDEIX International Saxophone Competition 2017**
- Text: **The First Prizewinner**
- Text: **€5,000**
- Text: **One saxophone**

**International
Saxophone
Competition
2017**

Interviewing with Jean-Marie Londeix
เพลงสรรเสริญพระบารมี
Young and Talented

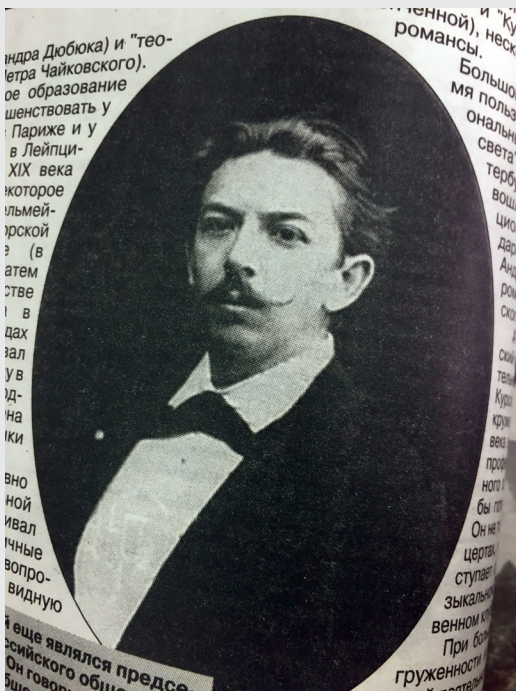

เพลงสรรเสริญพระบารมี

เรื่อง: สุกีร์ เจริญสุข (Sugree Charoensook)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ตามหาต้นฉบับเพลงสรรเสริญพระบารมี ผลงานการประพันธ์ของปโยตร์ สชูโรฟสกี

จากหนังสือ ๙๙ ปี เพลงสรรเสริญพระบารมี (สุกี้ เจริญสุข) ที่ตีพิมพ์เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๓๐ เป็นต้นมา ก็ได้พยายามตามหาข้อมูลเพิ่มเติม จากข้อสงสัยที่ว่า ปโยตร์ สชูโรฟสกี (Pyotr Schurovsky) นักประพันธ์เพลงชาวรัสเซีย เป็นผู้ประพันธ์บทเพลงสรรเสริญพระบารมี แล้วปโยตร์ สชูโรฟสกีส่งบทเพลงมาถึงเมืองสยามได้อย่างไร ทำไมไม่มีชื่อบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงหลายคน มีทำนองเพลงสรรเสริญพระบารมีหลายสำนวน และยังมีชื่อเพลงสรรเสริญพระบารมีอีกหลายชื่อ อาทิ เพลงสรรเสริญพระนารายณ์ เพลงสรรเสริญพระบารมี อังกฤษ เพลงสรรเสริญพระบารมีไทย เพลงสรรเสริญพระจันทร์ เพลงสรรเสริญเสือป่า เป็นต้น และที่น่าสนใจเป็นที่สุดก็คือ ไม่มีหลักฐานอะไรที่จะใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงเลยในประเทศไทย เท่าที่มีก็ได้แต่สันนิษฐานเอาเท่านั้น

ปโยตร์ สชูโรฟสกี (Pyotr Schurovsky) นักประพันธ์เพลงผู้ประพันธ์บทเพลงสรรเสริญพระบารมี

ระยะเวลา ๓๐ ปี ที่ต้องค้นหาข้อมูลอย่างเงิบๆ เจอใครที่มีความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ดนตรีรัสเซีย ดนตรีในฝรั่งเศส หรือดนตรีในยุโรป ก็มักจะสอบถามหาความรู้เพิ่มเติม ปัญหาก็คืออ่านและพูดภาษารัสเซียไม่ได้ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ มีอาจารย์วาไลรี ริซาเยฟ (Valeriy Rizayev) มาจากประเทศอุซเบกิสถาน เป็นอาจารย์สอนทฤษฎีดนตรีที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ อุซเบกิสถาน เป็นประเทศที่อยู่ในสหภาพโซเวียตเก่า อ่านพูดเขียนภาษารัสเซียได้ จึงได้โอกาสและมอบหมายให้งานพิเศษเพิ่ม เพื่อที่จะช่วยค้นเรื่องราวของปโยตร์ สชูโรฟสกี จากข้อมูลที่เป็นภาษารัสเซีย โดยที่อาจารย์วาไลรี ริซาเยฟ ได้ทำการบ้านค้นหาหนังสือ (On Line) เรื่องที่เกี่ยวข้องกับนายปโยตร์ สชูโรฟสกี จากห้องสมุดดนตรีในกรุงปารีส ในเยอรมนี และในกรุงมอสโก เมื่อได้ข้อมูลเพิ่มเติมก็นำเอกสารมามอบให้ เป็นสำเนาหนังสือที่มีโน้ตเพลงสรรเสริญพระบารมีอยู่ในนั้นด้วย

อาจารย์วาไลรี ริซาเยฟ (Valeriy Rizayev) จากอุซเบกิสถาน เป็นอาจารย์สอนทฤษฎีดนตรีที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์วลาดีร์ ริซาเยฟ ได้ค้นพบหนังสือของปโยตร์ สชูโรฟสกี ที่รวบรวมโน้ตเพลงชาติต่างๆ รวม ๘๘ ชาติ ซึ่งเป็นเพลงประจำชาติ (ในสมัยนั้น พ.ศ. ๒๔๓๑) แต่ละประเทศก็เป็นประเทศที่มีเอกราชและมีอิสรภาพ โดยมีเพลงประจำชาติเป็นของตนเอง เพลงประจำชาติได้แสดงถึงสิทธิและเสรีภาพ ไม่ขึ้นแก่ประเทศใด ไม่ได้อยู่ภายใต้อำนาจใด อาจารย์วลาดีร์ ริซาเยฟ จึงได้ทำสำเนาหนังสือเล่มนั้นให้ พร้อมกับแจกจ่ายไปยังนักวิชาการอื่นๆ ที่อยู่ในภาควิชา เพื่อให้ช่วยกันค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย

ต่อมา อาจารย์วลาดีร์ ริซาเยฟ ได้สอนพิเศษวิชาดนตรีให้แก่ลูกสาวนักการทูตรัสเซีย (Evgeny Belenkiy) ซึ่งท่านมีภรรยาเป็นคนลาว เพราะว่าลูกสาวของท่านเตรียมตัวจะไปเรียนร้องเพลงที่สถาบันดนตรีในกรุงมอสโก ดังนั้น ความประสงค์ที่จะค้นหาเรื่องของปโยตร์ สชูโรฟสกี ก็เริ่มมีอนาคตมากขึ้น เมื่อนักการทูต

รัสเซียรับปากจะเป็นธุระให้ การค้นพบหนังสือของปโยตร์ สชูโรฟสกี การค้นหาหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวกับชีวิตและเรื่องราวของเขา ก็จะทำให้หุตสวางมากขึ้น ข้อมูลและหลักฐานเท่านั้นที่จะทำให้ความจริงปรากฏ การค้นหาหนังสือที่ศึกษาลงานเกี่ยวกับปโยตร์ สชูโรฟสกี ที่เขียนไว้อีกหลายเล่ม บางเล่มคนเขียนก็ตายไปแล้ว บางเล่มคนเขียนก็ยังมีชีวิตอยู่ ข้อมูลทำให้มองเห็นเส้นที่จะได้พิสูจน์ว่า บทเพลงสรรเสริญพระบารมีที่เป็นฉบับปัจจุบันนั้นเป็นมาอย่างไร มีเส้นทางและเรื่องราวเป็นอย่างไร ทางไหนที่มีหลักฐานมากที่สุด

ปีนี้ (พ.ศ. ๒๕๖๐) เป็นปีที่ครบรอบความสัมพันธ์ไทยรัสเซีย ๑๒๐ ปี ผมได้รับเชิญจากท่านทูตรัสเซียเพื่อวางแผนที่จะจัดงานเฉลิมฉลองความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน ท่านทูตเล่าว่า ตอนนี้ไทยรัสเซียไม่ต้องทำวีซ่าเข้าประเทศแล้ว คนไทยไปเที่ยวรัสเซียได้เลย ฝ่ายรัสเซียก็มาเที่ยวเมืองไทยปีละกว่า ๒ ล้านคน เมื่อ

มีโอกาสคุยกัน จึงได้เรียนท่านทูตไปว่า น่าจะพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับรัสเซียให้มากกว่านี้ โดยเฉพาะทางด้านดนตรี การศึกษาและวัฒนธรรม เพราะรัสเซียมีอะไรที่ยิ่งใหญ่มากกว่าภาพลักษณ์การเป็นมาเฟียอีกมากมายนัก

กรณีที่คุณไทยมองเห็นคนรัสเซียเป็นมาเฟีย นั่นเป็นภาพลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ของฮอลลีวูด ผู้ร้ายข้ามชาติก็มักจะเป็นชาวรัสเซีย ซึ่งทำให้คนไทยที่ดูหนังอเมริกันก็จะเห็นภาพมาเฟียชาวรัสเซียผ่านภาพยนตร์ ยิ่งพอมีเรื่องมีราวเกิดขึ้นที่เมืองพัทยา เกาะสมุย ภูเก็ต ก็ทำให้เห็นภาพของมาเฟียรัสเซียชัดเจนขึ้น ยกตัวอย่างหัวหน้ามาเฟียในภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่มีตัวโกงชื่อว่า พุชกิน (Alexander Pushkin) ความจริงแล้ว พุชกินเป็นชื่อของนักปราชญ์และเป็นกวีผู้ยิ่งใหญ่ของรัสเซีย ซึ่งเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงที่ตีมาก แต่กลับเป็นชื่อตัวร้ายที่ไม่ได้อยู่ในภาพยนตร์ ทำให้คนดูภาพยนตร์จำภาพลักษณ์ของคนที่ไม่ดีเป็นรัสเซียเสมอๆ

จึงได้ขอความอนุเคราะห์จากท่านทูต ๒ เรื่องด้วยกัน คือ (๑) ต้องการความช่วยเหลือค้นคว้าเรื่องเพลงสรรเสริญพระบารมี และขอค้นคว้าเรื่องราวของปโยตร์ สชูโรฟสกี ที่ห้องสมุดกรุงมอสโก และ (๒) ขอให้ท่านทูตเชิญวงซิมโฟนีชั้นนำของรัสเซีย (State Tchaikovsky Symphony) มาแสดงที่อาคารมหิตลสิทธาคาร เพื่อแสดงความยิ่งใหญ่และความมีวัฒนธรรม (ดนตรี) ของรัสเซีย อย่างวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (ทีฟีโอ) แม้ว่าวงดนตรีจะได้แสดงบทเพลงของนักประพันธ์ของรัสเซียมานานแล้วก็จริง แต่เป็นการตีความทางดนตรีแบบมือสองซึ่งถ่ายทอดมาจากเยอรมันบ้าง อเมริกานบ้าง อิตาลีบ้าง ญี่ปุ่นและจีนบ้าง แต่คนไทยยังไม่เคยได้ฟังวงดนตรีชั้นนำของรัสเซียตีความบทเพลงของรัสเซียเลย ซึ่งท่านทูตพยายามจะบอกว่ามีวงดนตรีรัสเซียมาแสดงแล้วหลายวงในงานต่างๆ จึงได้ย้อนบอกกับท่านทูตไปว่า “ส่วนใหญ่เป็นวงดนตรีจากต่างจังหวัด”

สิญชัย (Evgeny Belenkiy) นักการทูตรัสเซีย ผู้ให้ความช่วยเหลือประสานงานการเดินทาง

วงสนทนาวนนั้นก็เจียบไปหลายวัน
ข่าวสารก็เจียบไปอีก ๒-๓ เดือน เมื่อได้
เรื่องราวชัดเจนขึ้น ท่านทูตก็ประสาน
เชิญให้คณะของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล เดินทางไปกรุงมอสโก
เพื่อค้นหาหลักฐานเพลงสรรเสริญพระ
บารมี หลักฐานของปโยตร์ สชูโรฟสกี และ
ได้โอกาสเชิญวงดนตรีที่สำคัญตามที่เสนอ
ไว้ทุกอย่าง เพื่อจะมาแสดงในประเทศไทย
ที่อาคารมหิดลสิทธาคาร

ระหว่างวันที่ ๒-๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐
จึงได้เดินทางพร้อมคณะไปกรุงมอสโก
เพื่อค้นหาหลักฐานบทเพลงสรรเสริญ
พระบารมี โดยเฉพาะชีวิตและผลงานของ
ปโยตร์ สชูโรฟสกี ทั้งหลักฐานที่เกี่ยวกับการ
ศึกษาดนตรีที่สถาบันดนตรีกรุงมอสโก
(Moscow Imperial Conservatory)
ประวัติการเป็นนักศึกษา การประพันธ์
เพลงร้อง การเป็นผู้ควบคุมวงดนตรี การ
แปลเอกสารการสอนวิชาการควบคุมวง
ดนตรี (Conducting) จากภาษาฝรั่งเศส
เป็นภาษารัสเซีย เป็นต้น การได้ไปเยี่ยม
บ้านเกิดของปโยตร์ สชูโรฟสกี ที่เมือง
เคิร์สค์ (Kursk) พบหลักฐานโฉนดที่ดิน
สัญญาการเช่าบ้าน เห็นที่ดินที่เคยเป็น
บ้านของปโยตร์ สชูโรฟสกี เห็นป่าช้าที่ฝัง
ศพของปโยตร์ สชูโรฟสกี ทำให้เห็นความ
สำคัญของการเก็บหลักฐานของเขา การ
ไปหาหลุมฝังศพที่ป่าช้า ซึ่งก็ทำให้เข้าใจ
บริบททางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของเขา
เป็นอย่างมาก สามารถที่จะค้นหาข้อมูล
ได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น

ขณะที่ปโยตร์ สชูโรฟสกี ศึกษาดนตรี
อยู่ที่สถาบันดนตรีกรุงมอสโก (Moscow
State Conservatory) เขาเป็นนักเรียน
รุ่นแรก (พ.ศ. ๒๔๐๕) เรียนวิชาประพันธ์
เพลงกับรูบินสไตน์ (Nikolai Rubinstein)
ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งสถาบันดนตรีแห่งนี้ (Moscow
Imperial Conservatory) เรียนวิชา
ทฤษฎีดนตรีกับชคอฟสกี (Tchaikovsky)
ซึ่งต่อมา สถาบันดนตรีที่กรุงมอสโก ได้
เปลี่ยนชื่อเป็น สถาบันดนตรีชคอฟสกี
(Tchaikovsky Conservatory)

รูปปั้นของชคอฟสกี นั่งอยู่หน้าสถาบันดนตรี
ชคอฟสกี (Tchaikovsky Conservatory)

เส้นทางของเพลงสรรเสริญพระ บารมี

สำหรับหนังสือรวมเพลงประจำ
ชาติต่างๆ ของปโยตร์ สชูโรฟสกี ได้เก็บ
เอาไว้ที่หอสมุดแห่งชาติ ฝ่ายโน้ตเพลง
(National Library of Russia) โดย
ต้นฉบับยังอยู่ครบถ้วนสมบูรณ์ และคน
ทั่วไปสามารถที่จะค้นหาจากอินเทอร์เน็ต
ได้ พบว่า บทเพลงสรรเสริญพระบารมี ที่
ปโยตร์ สชูโรฟสกี ได้ประพันธ์ขึ้น ก็เก็บ
รักษาไว้ที่หอสมุดแห่งนี้ด้วย รูปเล่มสีสัน
สดใสน่าชื่นใจยิ่ง เห็นแล้วก็รู้สึกอิจฉาการ
เก็บหลักฐานของเขามาก

หลักฐานของปโยตร์ สชูโรฟสกี โดย
นักค้นคว้าประวัตินักดนตรีที่เมืองเคิร์สค์ ซึ่ง
ยังมีชีวิตอยู่ที่นี่ (๓ คน) พบว่า ปโยตร์
สชูโรฟสกี ได้เป็นอาจารย์สอนดนตรีที่
สถาบันดนตรีกรุงมอสโก (Moscow State
Conservatory) ต้องการที่จะรวบรวม

หน้าหอสมุดแห่งชาติ (National Library of Russia) สถานที่เก็บโน้ตเพลงสรรเสริญพระบารมี
โดยที่ต้นฉบับยังอยู่ครบถ้วนสมบูรณ์

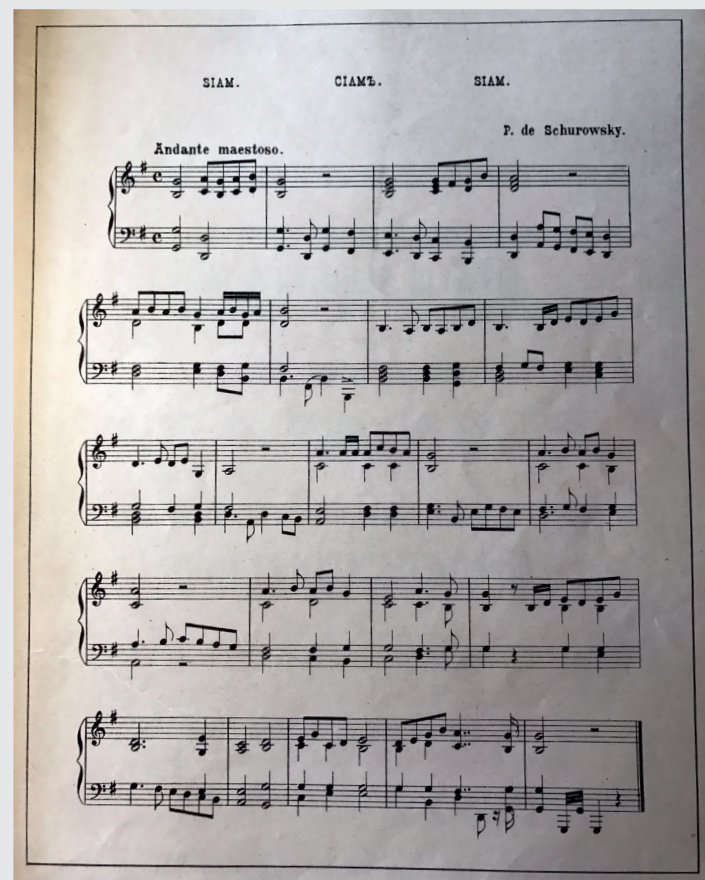
เพลงประจำชาติต่างๆ ที่เป็นเอกราช เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการสอน ใช้เป็นเพลงบรรเลงต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง เพื่อสะดวกในการใช้งานบรรเลงเพลงเกียรติยศ

ปิโยตร์ สชูโรฟสกี ได้ส่งจดหมายแจ้งไปยังสถานทูตของประเทศต่างๆ ที่เป็นประเทศเอกราช บอกถึงความประสงค์ที่จะรวบรวมเพลงชาติ รวมทั้งส่งจดหมายขอเพลงประจำชาติไปยังสถานทูตสยามที่กรุงปารีสด้วย ซึ่งก็ได้คำตอบว่า “สยามยังไม่มีเพลงประจำชาติ ซึ่งกำลังประกาศประกวดแต่งเพลงประจำชาติอยู่”

ปิโยตร์ สชูโรฟสกี จึงได้ส่งเพลงเข้าประกวดไปที่สถานทูตสยามที่กรุงปารีส ทำนองเพลงสรรเสริญพระบารมีถูกบันทึกเป็นโน้ตสำหรับเล่นด้วยเปียโน โน้ตเพลงได้ถูกส่งทางเรือไปที่เมืองเยโฮร์ มาเลเซีย ซึ่งขณะนั้นเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษอยู่ โน้ตที่ส่งไปนั้นเป็นโน้ตเพลงสำหรับเล่นด้วยเปียโน ขณะนั้นหาคนเล่นเปียโนได้ยาก มีพ่อค้า (เล่นเปียโนเป็น) ชาวฮอลันดาชื่อ ฮูวิตเซน หรือเฮวูดเซน บางเอกสารเรียกฮูวิตเซน (Huvitzen) ทำหน้าที่นำวงดนตรีที่เมืองปัตตาเวีย (จาการ์ตา) เล่นเปียโนเพลงสรรเสริญพระบารมีให้เจ้านายฝ่ายสยามได้ฟัง

นายเฮวูดเซน (Huvitzen) ได้เดินทางเข้ามาในสยามเพื่อเล่นเปียโนให้สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ใส่นี้อธิบายแรก แล้วนำบทเพลงแสดงที่หน้าศาลายุทธนาธิการ วันจันทร์ที่ ๒๔ กันยายน ๒๔๓๑ (ซึ่งบางเอกสารบอกว่าในวันที่ ๒๐ หรือ ๒๑ กันยายน ๒๔๓๑ สำหรับวันที่ ๒๐ กันยายนนั้น เป็นวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ส่วนที่บันทึกไว้ว่าเป็นวันจันทร์แรม ๔ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีชวด ความจริงตรงกับวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๔๓๑ เป็นหลักฐานที่ถูกต้อง) ให้ดูการคัดลอกสำเนาสูจิบัตรรายการแสดง

การแสดงในงานเฉลิมพระเกียรติฉลองวันพระราชสมภพ มีเพลงใหม่เกิดขึ้น ๒ เพลงคือ เพลงสรรเสริญพระบารมี และ

โน้ตเพลงสรรเสริญพระบารมี พร้อมปกหนังสือ

THAILAND

Sanrasoen Phra Barami

Words by
H.R.H. Prince NARISARANUADTIVONGS,
modified c. 1913 by
King RAMA VI (King VAJIRAVUDH)
Unofficial free translation

Music by
- HUVITZEN (1872)

Andante maestoso

ff

Kha wo-ra put-ta chao Ao ma-no las si-ra
Hail to our King! Bless-ings on our

krarn Nop-pra pu-mi barn bu-na-ya-di rek
King! Hearts and heads we bow

pp

Ek bo-ro-ma cha-ka rin Pra sa-ya min pra yot-sa ying
To Your Ma-jes-ty now, Of our loy-al-ty we

pp

yong Yen si-ra pro pra oo-ri barn
sing. Hap-pi-ly we live

Pon pra-koon ta rakn sa Buong pra-cha pen su-ka
by the care you give Great pro-tec-tor,

ff

sarn Kor ban-darn ta pra song dai Chong sa-rit dang
hail to our King! May the years bring ful-fil-ment

wang wo-ra ha ru-tai Du-ja ta-wai chai cha-yo.
in ev-ry-thing. Bless-ings on our King!

โน้ตเพลงสรรเสริญพระบารมี ตีพิมพ์ในหนังสือ National Anthems of the World เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ โรงพิมพ์เบลนด์ฟอร์ด (Blandford) กรุงลอนดอน บันทึกว่า เฮวิตเซน (Huvitzen) เป็นคนแต่ง

เพลงเขมรไทรโยค ซึ่งได้บรรเลงเป็นครั้งแรก เพลงเขมรไทรโยคที่พบในสุจิบัตร คือเพลงเขมรกล่อมลูก (ต่อมาเปลี่ยนเป็นเพลงเขมรไทรโยค) บรรเลงในวันเดียวกันเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระเจ้าอยู่หัวในงานพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ครบ ๓ รอบ (๓๖ พรรษา)

ยังมีเอกสารหลักฐานเพลงสรรเสริญพระบารมีตีพิมพ์ในหนังสือ National Anthems of the World เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ที่โรงพิมพ์เบลนด์ฟอร์ด (Blandford) กรุงลอนดอน บันทึกไว้ว่า เฮวิตเซน (Huvitzen) เป็นคนแต่งทำนองเพลงสรรเสริญพระบารมี จึงทำให้เกิดความสับสนในหลักฐาน ดังนั้น การพบหลักฐานหนังสือของปโยตร์ สชูโรฟสกี (พ.ศ. ๒๕๓๑) พร้อมเอกสารระบุว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ทรงพระราชทานกล่องยานต์ฤ์ ทำด้วยเงินสลักพระปรมาภิไธยมอบให้แก่ผู้ประพันธ์เพลง (อ้างอเล็กซานเดอร์ การ์ชวา - Alexander Karchava) ซึ่งแปลโดยเสถียร พันธรัณย์

สำหรับงานที่เหลืออยู่ ก็ต้องตามหากล่องยานต์ฤ์ ทำด้วยเงินสลักพระปรมาภิไธย ทำโดยช่างฟาแบร์เย่ (Peter Carl Faberge) ช่างทองชาวรัสเซีย ผู้มีความเชี่ยวชาญทำเครื่องเงินเครื่องทอง โดยเฉพาะของที่ระลึกสำหรับราชสำนัก (ที่ระลึกรูปไข่ทองคำ) ซึ่งช่างฟาแบร์เย่เคยมาตั้งสำนักงานที่โรงแรมโอเรียลเต็ล ได้เช่าห้องพักไว้ ๒ ห้อง ใช้เป็นห้องทำงานและเป็นห้องพัก เช่าอยู่เป็นเวลา ๓ เดือน เพื่อทำของที่ระลึกให้แก่เจ้านายสยาม

จากคำบอกเล่าของนักเขียนชาวเมืองเคิร์สค์ (Kursk) บอกว่า ภรรยาปโยตร์ สชูโรฟสกี ได้ยกสมบัติทั้งหลายให้ลูกศิษย์ของปโยตร์ สชูโรฟสกี เพื่อไปเขียนชีวประวัติ ซึ่งลูกศิษย์อยู่ที่ประเทศยูเครน แต่ได้เสียชีวิตเสียก่อน จึงเชื่อว่าเอกสารหลักฐานทั้งหมดน่าจะอยู่ที่หอสมุดแห่งชาติยูเครน

ศาสตราจารย์ดนตรีวิทยา (Prof. Marina Kosmovskaya) จากมหาวิทยาลัยดนตรีประจำเมืองที่เคิร์สค์ ผู้นำการศึกษาค้นคว้าชีวิตและผลงานของปโยตร์ สชูโรฟสกี มีข้อมูลรายวัน รายเดือน รายปี ว่าในแต่ละวัน ปโยตร์ สชูโรฟสกี ได้ทำอะไรไปบ้าง ศาสตราจารย์มารีนา ได้ให้คำแนะนำว่า ตอนนี้อยู่ที่ยูเครนมีความสัมพันธ์ไม่

๑๔ เชอดฉิ่ง พิศดาร นำ ๔๖
 ๒๐ ออกชะเล ” นำ ๔๘
 ที่ ๑ หญิงแลชายทั้งหมด พร้อมกันร้อง ประสานเครื่องใหญ่
 สรรเสริญพระบารมี

ข้าวรพุทธเจ้า	เหล่าพิริยพลผลา
สบสมัยกา	ละปิตกมล
รวมนรจำเรียงพรรค์	สรรดุริยพล
สถติมลทล	ทำสดุดีแด่นฤบาล
ผลพระคุณะรักษา	พลนิกายะศุขสานต์
ขอบันดาน	ธ ประสงค์ใด
จงสิทธิ์ดั่ง	ห้วงวรฤไทย
ดูจะถวายไชย	ฉะนี้

นายพลตรี เจ้าฟ้ากรมขุนนริศรานุวัดติวงศ์ นิพนธ์

สิ่งที่ค้นพบได้ใหม่ (เพิ่มเติม)

๑. พบหลักฐานตัวจริงต้นฉบับเพลงสรรเสริญพระบารมี
 ๒. พบสาเหตุหรือเหตุจูงใจให้ปียเตอร์ สซูโรฟสกี เขียนเพลงสรรเสริญพระบารมี คือต้องการรวบรวมเพลงชาติต่างๆ ที่เป็นประเทศเอกราช เพื่อว่าหากจะต้องบรรเลงเพลงประจำชาติต้อนรับผู้นำชาติต่างๆ ก็มีเพลงชาติเหล่านั้นอยู่พร้อม สามารถที่จะนำทำนองไปเรียบเรียงขยายสำหรับวงต่างๆ ได้เลย เป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

๓. ปียเตอร์ สซูโรฟสกี ได้ส่งจดหมายไปยังประเทศต่างๆ ๘๕ ประเทศ และได้ทราบข่าวจากสถานทูตสยามที่ตั้งอยู่ที่กรุงปารีสว่า สยามยังไม่มีเพลงประจำชาติ กำลังประกาศประกวดแต่งเพลงประจำชาติอยู่

๔. ปียเตอร์ สซูโรฟสกี ได้ส่งบทประพันธ์เพลงประจำชาติสยามเข้าประกวด และได้รับเลือกเป็นทำนองเพลงสรรเสริญพระบารมี ในปัจจุบัน

๕. ทำนองเพลงสรรเสริญพระบารมี ได้เดินทางจากกรุงปารีสไปที่เมืองท่า เมืองเยโฮร์ มาเลเซีย

๖. มินักดนตรี (พ่อค้าชาวดัตช์) ชื่อเฮวูตเซิน (Huvitzen) มีความสามารถเล่นเปียโนได้ ซึ่งได้เล่นเปียโนเพื่อให้สมเด็จพระนริศรานุวัดติวงศ์ ทรงพระนิพนธ์เนื้อร้องใส่ทำนอง

๗. มีเอกสารตีพิมพ์โน้ตเพลงสรรเสริญพระบารมี โดยมีชื่อของเฮวูตเซิน (Huvitzen) เป็นผู้ประพันธ์เพลง และมีชื่อของฟุสโก (M. Fusco) ว่าเป็นผู้ประพันธ์เพลงสรรเสริญพระนารายณ์

๘. เมื่อตรวจสอบแล้ว ทำให้บทเพลงสรรเสริญพระบารมีเกิดความกระจ่างชัดเจนนามากที่สุดเท่าที่เคยมี

๙. ช่วงเวลาสงครามเย็น ทำให้ประเทศไทยและรัสเซียมีความสัมพันธ์ต่ำลงเป็นระยะเวลา ๓๐ ปี

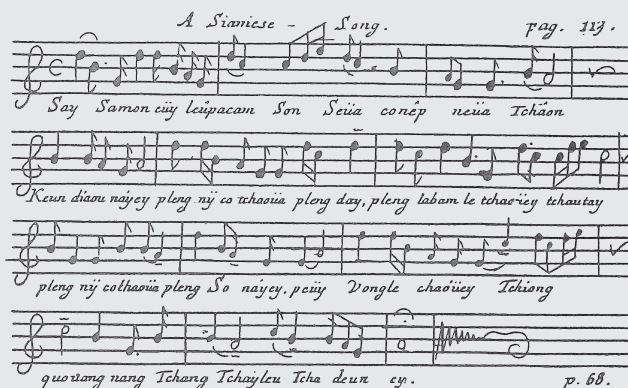
๑๐. วันแสดงครั้งแรกของบทเพลงสรรเสริญพระบารมีวันจันทร์ที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๓๑

๑๑. วงที่ใช้บรรเลงเป็นวงมโหรีผสมเครื่องสายฝรั่ง (นักร้องหมู่ หญิง-ชาย ซอฝรั่ง ซอด้วง ซออู้ จะเข้ ขลุ่ยพวงออโตน รำมะนา ฉิ่ง กรับ) ไม่ได้เป็นวงดนตรีอย่างฝรั่ง การเรียบเรียงเสียงอย่างฝรั่งเกิดขึ้นภายหลัง

เพลงสรรเสริญพระนารายณ์

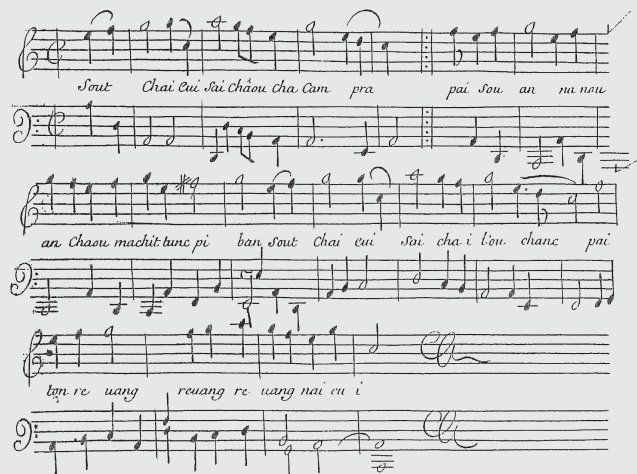
เพลงสรรเสริญพระนารายณ์ เป็นบทเพลงที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับเพลงสรรเสริญพระบารมี เพราะว่ามีชื่อที่พ้องกัน ความจริงแล้ว เป็นคนละเพลง ทั้งเนื้อร้อง ทำนอง และโอกาสที่จะใช้เพลง รวมทั้งประวัติของเพลงก็เป็นคนละเพลงกันเลย สำหรับต้นฉบับของเพลงสรรเสริญพระนารายณ์ เดิมปรากฏอยู่ในหนังสือจดหมายเหตุลาลูแบร์ (Simon de La Loubere) พ.ศ. ๒๒๓๐ ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช

คณะราชทูตสยาม นำโดยโกศปาณ ได้เดินทางลงเรือไปเชื่อมสัมพันธไมตรีกับราชสำนักฝรั่งเศส เมื่อปี พ.ศ. ๒๒๒๘ แล้วได้เดินทางกลับบ้าน โดยออกจากกรุงปารีสเมื่อปี พ.ศ. ๒๒๒๙ และมาถึงกรุงสยามปี พ.ศ. ๒๒๓๐ ในขบวนเดียวกันนั้น คณะราชทูตฝรั่งเศส นำโดย ลาลูแบร์ (Simon de La Loubere) เดินทางมาถึงกรุงศรีอยุธยาด้วย โดยได้ทำสัญญาความร่วมมือกับฝรั่งเศส

โน้ตเพลงสายสมร ปรากฏอยู่ในหนังสือจดหมายเหตุลาลูแบร์

ยังมีเพลงสุดใจ ซึ่งนิโคลาส แจร์แวลส์ (Nicolas Gervaise) อุปทูตฝรั่งเศส มีชีวิตอยู่ระหว่าง พ.ศ. ๒๒๐๖-๒๒๓๒ ได้ถูกส่งมาศึกษากรุงสยามเมื่อปี พ.ศ. ๒๒๒๖ ซึ่งเข้ามาก่อนคณะของลาลูแบร์ (พ.ศ. ๒๒๓๐) ได้เขียนบันทึกเรื่องเมืองสยาม (The Natural and Political History of the Kingdom of Siam) โดยบันทึกวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวอยุธยาเอาไว้ สำหรับเพลงสุดใจนั้น จะไม่เกี่ยวกับเพลงสรรเสริญพระบารมีแต่อย่างใด

โน้ตเพลงสุดใจ

สิ่งที่น่าสนใจยิ่งก็คือ ลายมือการบันทึกโน้ตเพลง ภาษาเขียนที่เป็นคำร้อง “น่าจะเป็นคนเดียวกันที่เขียน” ซึ่งทั้งบทเพลงสุดใจและเพลงสายสมร น่าจะเป็นผลงานของนิโกลาส แจร์แวงส์ (Nicolas Gervaise) โดยแยกเพื่อตีพิมพ์ในหนังสือ (บันทึก) ไว้นคนละเล่ม เล่มละเพลง

สำหรับเพลงสายสมร (Siamese Song) คนทั่วไปเรียกกันว่า เพลงสายสมร เพราะเนื้อร้องที่เขียนกำกับไว้เป็นภาษาอังกฤษ เริ่มต้นด้วยคำว่า “สายสมรเอ๋ย” ซึ่งคำว่า “สายสมร” กลายเป็นสรรพนามแทนผู้หญิง ที่มีรูปลักษณะสวยงาม ปรากฏอยู่ในวรรณคดีและในบทกวี สำหรับเนื้อร้องเพลงสายสมรมีดังนี้

“สายสมรเอ๋ย ลูกประคำซ้อนเสื่อ ขอบแนบเนื้อจะอ่อนเคียงทีนอนในเอย เพลงนี้ก็เจ้าเอยเพลงใด เพลงระบำหรือเจ้าเอยชาวใต้ เพลงนี้ก็เท่าเอย เพลงขอนะเอย พี่เอยหวังจะจะเซย จะเื่องกาว่าง จะเลี้ยวจะเดินเอย”

ครูฟุสโก (M. Fusco) ครูตรวจในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้นำเพลงสายสมรมาเรียบเรียงใช้กับวงทหารเป่าแตรให้กับทหารเรือ ต่อมาได้นำไปเรียบเรียงให้เป็นโน้ตเปียโน เรียกชื่อว่า เพลงสรรเสริญพระนารายณ์ (Pra Narai) เพราะเป็นเพลงที่มีหลักฐานบันทึกไว้ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์ ปรากฏในหนังสืออาณาจักรสยามเมืองแห่งช้างเผือก (Siam das Reich des weissen Elefanten) ตีพิมพ์เป็นภาษาเยอรมัน ที่เมืองไลพ์ซิก (Leipzig) เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๒ เพื่อการประชาสัมพันธ์ประเทศสยามที่มีเอกราชและยิ่งใหญ่

เมื่อพระเจนดุริยางค์ทำเพลงประกอบภาพยนตร์เรื่อง “พระเจ้าช้างเผือก” (สร้างเสร็จปี พ.ศ. ๒๔๘๓) ออกฉายครั้งแรกพร้อมกัน ๓ เมือง คือ ที่ศาลาเฉลิมกรุง กรุงเทพฯ ที่นครนิวยอร์ก และที่สิงคโปร์ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๔๘๔ พระเจนดุริยางค์ได้นำทำนองเพลงสายสมรมาเรียบเรียงบรรเลงเป็นวงออร์เคสตรา เป็นเพลงประจำพระเจ้าจักรา เรียกกันว่าเพลง “ศรีอยุธยา” หรือ “ศรีอยุธยา”

Pra Narai.
Altes siamesisches Volkslied.

Andante.

Fine.

โน้ตเพลงสรรเสริญพระนารายณ์ (Pra Narai) ปรากฏในหนังสืออาณาจักรสยามเมืองแห่งช้างเผือก (Siam das Reich des weissen Elefanten) เรียบเรียงโดยครูฟุสโก (M. Fusco)

เนื่องจากการบันทึกและการค้นคว้าฝ่ายไทยมีน้อย การเก็บรักษาสำหรับสังคมสยามก็น้อย ทำให้หลักฐานต่างๆ ที่สำคัญจึงไม่ได้เก็บไว้มากนัก หากจะเก็บไว้ก็เป็นสมบัติส่วนตัว ไม่สามารถที่จะค้นคว้าได้หลักฐานเพลงส่วนใหญ่ปรากฏในหนังสือฝรั่งที่ตีพิมพ์

เมื่อ พันเอก ประทีป สุพรรณโรจน์ ได้นำเพลงศรีอยุธยามาเรียบเรียงขึ้นใหม่สำหรับการบรรเลงโดยวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (Thailand Philharmonic Orchestra, TPO) ซึ่งบรรเลงครั้งแรกเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ที่หอแสดงดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ทำให้เพลงศรีอยุธยาเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น

ต่อมา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้นำบทเพลงศรีอยุธยาไปประกอบภาพยนตร์แนะนำการฟังเพลงคลาสสิก (Conduct Yourself) ซึ่งเปิดเป็นประจำก่อนการแสดงดนตรีทุกครั้ง ที่หอแสดงดนตรีและที่มหิดลสิทธาคาร เพื่อให้คนตั้งใจฟังดนตรี ไม่พูดคุย ไม่รับโทรศัพท์ ปิดโทรศัพท์มือถือ แต่งตัวดี เข้าฟังตรงเวลา ไม่เดินพลุกพล่าน ไม่ถ่างรูป ไม่พาเด็กที่อายุต่ำกว่า ๕ ขวบมาฟังเพลง เป็นต้น ทำให้ทำนองเพลงศรีอยุธยาเป็นที่รู้จักคุ้นหูและเป็นเพลงตลาดมากขึ้น

เพลงสรรเสริญพระบารมีอังกฤษ

สำหรับเพลงสรรเสริญพระบารมีอังกฤษ คือเพลงก็อดเซฟเดอะควีน (God Save the Queen) เพลงนี้ได้เข้ามาในกรุงสยามเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๙๕ โดยนายทหารชาวอังกฤษ ๒ คน ที่เข้ามาฝึกทหารแถวอยู่ที่วังหน้า ชื่อร้อยเอกน็อกซ์ (Thomas George Knox) และร้อยเอกอิมเปย์ (Impey) เป็นครูสอนแถวอยู่ที่วังหลวง เนื่องจากนายทหารกองแถวทั้ง ๒ คน เป็นชาวอังกฤษ จึงนำเพลงชาติอังกฤษมาฝึกหัดให้ทหารแถวเป่าเรียกแถว ทำความเคารพ ซึ่งถือเป็นเพลงเกียรติยศ เป็นเพลงค่านับ และถือว่าเป็นเพลงสรรเสริญพระบารมี อีกเพลงหนึ่ง

ทหารชาวอังกฤษ เข้ามาฝึกทหารแถวอยู่ที่วังหน้า ร้อยเอกน็อกซ์ (Thomas George Knox)

พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร มีชีวิตระหว่างปี พ.ศ. ๒๓๖๕-๒๔๓๔) เมื่อได้ยินแถวเป่าเพลงค่านับ จึงได้ประพันธ์เนื้อร้องใส่ลงไปในทำนอง เป็นโคลงสี่สุภาพ ชื่อเพลง “จอมราชจงเจริญ” ดังนี้

ความ	สุขสมบัติ	ทั้งบริวาร
เจริญ	พละปฏิภาณ	ผ่องแผ้ว
จง	ย็นพระชนมาน	นักรอบ ร้อยแฮ
มี	พระเกียรติไพรีศแพร้ว	เล่ห์เพี่ยง จันทร

ซึ่งเนื้อร้องเกี่ยวข้องกับบทเพลงเฉลิมพระเกียรติ “จอมราชจงเจริญ” เมื่อนำเนื้อร้องไปใส่ในทำนองเพลงก็อดเซฟเดอะควีน (God Save the Queen) ก็จะลงตัวพอดี ทำให้ค้นพบว่า เพลงก็อดเซฟเดอะควีน (God Save the Queen) ได้กลายเป็นเพลงประจำชาติสยามหรือเป็นบทเพลงค่านับของราชสำนักสยามในสมัยนั้น ซึ่งใช้อยู่ระหว่างปี พ.ศ. ๒๓๙๕-๒๔๑๔ เป็นเวลา ๑๙ ปี

โน้ตเพลงจอมราชจงเจริญ ทำนองเพลงก็อดเซฟเดอะควีน (God Save the Queen)

เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เสด็จประพาส เมืองสิงคโปร์ ปีตาเวีย พ.ศ. ๒๔๑๔ ทรงพบว่า เพลงค่านับที่ใช้อยู่ เป็นเพลงเดียวกัน กับประเทศเพื่อนบ้าน สิงคโปร์ มาเลเซีย ก็คือเพลงก็อดเซฟเดอะควีน (God Save the Queen) เมื่อทรงนิวัติกลับพระนคร ทรงโปรดให้ครูดนตรีแต่งเพลงสำหรับค่านับเสียใหม่

เพลงสรรเสริญพระบารมีไทย

สำหรับบทเพลงสรรเสริญพระบารมีไทยนั้น มีชื่อเรียกกันหลายชื่อ อาทิ เพลงสรรเสริญพระจันทร์ เพลงทรงพระสุบิน เพลงบุหลันลอยเลื่อน เพลงสรรเสริญเสือป่า เป็นต้น เล่ากันว่า พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ ทรงโปรดเล่น ขอสสามสายมาก (ชื่อขอสสามสายฟ้าฟาด) ซึ่งมีครุมีแขก (พระประดิษฐไพเราะ) เป็นพระอาจารย์ถวายการสอนเล่นขอสสามสาย พระองค์ทรงมุ่งมั่นและฝึกซ้อมอย่างหนัก จนทรงพระสุบินเป็นบทเพลง เมื่อทรงตื่นบรรทมก็ให้ครูดนตรีรับต่อเพลงที่ทรงพระสุบิน (ฝันเป็นเพลง) ครุมีแขกได้บันทึกต่อเพลง นิยมเรียกกันว่า เพลงทรงพระสุบิน เมื่อใส่เนื้อร้องแล้ว ได้ชื่อใหม่ว่า เพลงสรรเสริญพระจันทร์ ซึ่งมาจากเพลงบุหลันลอยเลื่อน ดังเนื้อร้องเพลงบุหลันลอยเลื่อน

กิดาหยันหมอบกราบอยู่งานพัด	พระบรรทมโสมนัสอยู่ในที่
บุหลันเลื่อนลอยฟ้าไม่ราศี	รัศมีส่องสว่างดังกลางวัน
พระนึ่งนิกตริกไตรไปมา	ที่จะแต่งคูลาสะดาหมัน
ปานนี้พระองค์ทรงธรรม์	จะนับวันคร่ำคอยทุกเวลา

เพลงบุหลันลอยเลื่อน ยังเรียกอีกชื่อว่า “สรรเสริญพระจันทร์” เพราะเนื้อร้อง เกี่ยวข้องด้วยพระจันทร์ “บุหลันเลื่อนลอยฟ้าไม่ราศี รัศมีส่องสว่างดังกลางวัน”

1

กิดาหยันหมอบกราบอยู่งานพัด

พระบรรทมโสมนัสอยู่ในที่

2

บุหลันเลื่อนลอยฟ้าไม่ราศี

รัศมีส่องสว่างดังกลางวัน

3

บุหลันเลื่อนลอยฟ้าไม่ราศี

รัศมีส่องสว่างดังกลางวัน

1

กิดาหยันหมอบกราบอยู่งานพัด

พระบรรทมโสมนัสอยู่ในที่

2

บุหลันเลื่อนลอยฟ้าไม่ราศี

รัศมีส่องสว่างดังกลางวัน

3

บุหลันเลื่อนลอยฟ้าไม่ราศี

รัศมีส่องสว่างดังกลางวัน

1

กิดาหยันหมอบกราบอยู่งานพัด

พระบรรทมโสมนัสอยู่ในที่

2

บุหลันเลื่อนลอยฟ้าไม่ราศี

รัศมีส่องสว่างดังกลางวัน

3

บุหลันเลื่อนลอยฟ้าไม่ราศี

รัศมีส่องสว่างดังกลางวัน

โน้ตเพลงบุหลันลอยเลื่อน

เพลงบุหลันลอยเลื่อน ได้ถูกนำไปปรุงแต่งเป็นเพลงบุหลันลอยเลื่อนทางเดียว เพลงบุหลันลอยเลื่อน ๒ ชั้น เพลงบุหลันลอยเลื่อน ๓ ชั้น และเพลงบุหลันลอยเลื่อนเถา ยังมีเพลงอีกเพลงหนึ่งที่ชื่อเพลงพ้องกันคือเพลงบุหลันชกมวย ใช้สำหรับการเป่าปี่ในพิธีไหว้ครูและเป่าปี่ประกอบการชกมวย สำหรับบุหลันลอยเลื่อนนั้น มีครุดนตรีไทยได้นำไปแปรทางออกเป็นบทเพลงต่างๆ อีกหลายเพลง

เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ กลับจากการเสด็จ ประพาสเมืองสิงคโปร์ บัตตาเรีย ได้ทรงเรียกครุดนตรีประชุมด้วยกัน ๓ คน คือ พระประดิษฐไพเราะ (ครูมีแขก) พระเสนาดูริยางค์ (ครูขุนเณร) และครูมรดก เพื่อประพันธ์เพลงค่านับขึ้นใหม่ เมื่อได้แล้วก็ตั้งชื่อว่า เพลงสรรเสริญพระบารมีไทย และเรียกเพลงก็อดเซฟเดอะควีน (God Save the Queen) เสียใหม่ว่า เพลงสรรเสริญพระบารมีอังกฤษ

ในปี พ.ศ. ๒๔๑๕ ประเทศสยามก็มีเพลงประจำชาติใหม่ ใช้เป็นเพลงค่านับ เป็นเพลงเกียรติยศ ซึ่งทำนองเดิมมาจากเพลงบุหลันลอยเลื่อน หรือเพลงสรรเสริญพระจันทร์ หรือเพลงทรงพระสุบิน เรียกกันว่า เพลงสรรเสริญพระบารมีไทย ในความเป็นจริงแล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ไม่โปรดเพลงฉบับนี้นัก แต่ก็ไม่มีเพลงอื่นให้เลือก ซึ่งความจริงก็สุดความสามารถของครุดนตรีไทยในสมัยนั้นแล้ว เนื่องจากครุดนตรีไทยไม่รู้จักเพลงสากลและไม่ได้มีโลกทัศน์เป็นสากลนัก

จากประเด็นความเป็นสากล ซึ่งเชื่อว่า พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ทรงโปรดที่จะใช้เพลงประจำชาติที่เป็นสากล เพื่อให้นานาชาติยอมรับความเป็นสากลของสยาม การประกาศประกวดเพลงประจำชาติจึงเกิดขึ้นด้วยเหตุฉะนี้

เพลงสรรเสริญเสือป่า

สำหรับเพลงสรรเสริญเสือป่า เป็นเพลงที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ได้นำทำนองเพลงบุหลันลอยเลื่อน หรือเพลงสรรเสริญพระจันทร์ หรือเพลงทรงพระสุบิน มาเรียบเรียงใหม่ให้เป็นทำนองสากล (ทางฝรั่ง) ใช้เป็นเพลงประจำกองเสือป่า ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ทรงตั้งกองทหารเสือป่าขึ้น เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๖

เพลงสรรเสริญเสือป่า บรรจุนี้อธิบายโดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ได้ทรงประพันธ์คำร้อง ดังนี้

พวกเรา	ประนอนกันเข้าเป็นเสือป่า
ตั้งสัตย์โดยจินตนา	กตเวที
บูยาตายายไม่เสียตายชีวี	บำราบอริเลื่องภา
เราถาจักปล่อยให้ถอยศกดิ์ได้	จะร่ำก่าจะลำบากเท่าไร
จนถึงว่าตัวจักตายเป็นตาย	ขณะถึงคราวควรตาย
เกิดเป็นชาติไทย	ถึงอย่างไรไม่ยอมเป็นทาส
เหตุว่าเรารักชาติ	แลศาสนาเป็นอาณัติ
เราหนอจงอารักษ์	รัฐจักรแลพระจอมแผ่นดิน
คอยผลาญศัตรูในนอกให้สิ้น	แม้เสียชีพอายาเสียสัตย์

ต่อมาเพลงสรรเสริญเสือป่าได้ใช้เป็นเพลงบรรเลงในงานพิธีของโรงเรียนวิชาวุฒิชัยวิทยาลัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๑ และหน่วยงานต่างๆ ใช้บรรเลงในงานพิธีและพระราชพิธีที่เกี่ยวข้องกับพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖

Young and Talented

Story: Nitima Chaichit (นิธิมา ชัยชิด)
Assistant Editor of Music Journal
College of Music, Mahidol University

The fifth Jean-Marie Londeix International Saxophone (JMLISC) Competition was held at the College of Music at Mahidol University in Bangkok, Thailand from July 9th to 22nd, 2017. It is a competition for advanced saxophonists from all over the world to participate. As the excellent saxophone soloist's competition came to the final round of five finalists, the Music Journal had the special opportunity to interview the prestigious finalists, who are very young and talented.

Evgeny Novikov

Alastair Wright

Aiwen Zhang

Carlos Ordonez

Jiaqi Zhao

Tell me a bit about yourself.

Jiaqi Zhao - My name is Jiaqi Zhao, I am from China. I just graduated with a master's degree from Eastman School of Music and I am going to do my doctorate degree (DMA) at the University of Illinois at Urbana Champaign next semester.

Alastair Wright - I grew up in the U.K. but I have been living in the United States for the last four years. I studied in North Carolina for my masters and I am living in Kansas City right now.

Aiwen Zhang - My name is Aiwen Zhang. I was born in China.

Evgeny Novikov - My name is Evgeny Novikov. I am from Russia but I live in France. I am 29 years old. I have been in France for almost 10 years. I lived in Russia before, then France, but I have also lived in the Netherlands as well.

Carlos Ordonez - My name is Carlos Ordonez. I am from Madrid, Spain.

What are the differences between studying in each country?

Alastair Wright - There is a different approach to sound of saxophone in classical terms. For me the American style of playing is more vocal, rounder, which is subjectively more appealing to me.

Evgeny Novikov - It is such a hard question (laughing). There are so many differences. There are also similarities but lots of differences. In general, it would be the approach and the cultures that are very different from one country to another. The ways of teaching, seeing and listening to music is different. But I am trying to observe the best things from all the cultures and use it in my approach and my own playing.

Aiwen Zhang - I went to high school at Shanghai Conservatory of Music and I would say it is very different. The environment is very different. I like Shanghai and the USA but it is very hard to compare because Shanghai is a much larger city. But I feel like I have more opportunities studying in the U.S. Saxophone in general is more involved, more concerts, there are more people playing classical saxophone in the United States than in China. The teaching style is also different. I studied with Dr. Chien-Kwan Lin, he is a really good professor. I really like him because he cares about his students and he sacrificed a lot for

his studio. We also had saxophone ensemble called ESP, which stands for Eastman Saxophone Project, and we play everything from memory. We did choreography and played at Kennedy Center, we also had a tour in China last summer. So I am glad I am in his studio because I had a lot of opportunities to perform.

Carlos Ordonez - For me I only go to France because I met my teacher in Spain for the masterclass. Her name is Marie-Bernadette Charrier. I liked the lesson very much, then I tried the entrance exam once I finished my study in Spain and I passed the entrance exam with good result.

Evgeny Novikov - When I was 16 or 17 years old I went to Paris for the first time to play in the competition for kids. It wasn't a big competition, not as big as the 2017 Jean-Marie Londeix International Saxophone Competition. I won the first prize, and my first teacher was in the jury so we both somehow like each other and had a nice contact, so I visited his lesson and I really liked it. He told me maybe I should try the entrance exam too. So I did, and I passed the exam, so I went there and I met more people, more saxophonists there. That is how my story started.

How long have you been playing saxophone?

Carlos Ordonez - I have been playing saxophone since I was 7 years old. And now I am 20 years old.

Evgeny Novikov - I don't remember, very early, maybe 6 years old.

Jiaqi Zhao - I started to learn saxophone when I was 7 years old, so I have been playing it for 17 years.

Alastair Wright - It has been about 10 years now and I started on clarinet, maybe 5 or 6 years before that.

What makes you want to play saxophone?

Evgeny Novikov - My parents (all laughing)

Carlos Ordonez - Same, my parents are musicians. I started with double bass but it didn't work out so I tried saxophone, it is better. And I like it very much now.

Evgeny Novikov - It is a lot of fun. I also listen to a lot of music from the

United States like jazz, jazz-rock, and bebop. A lot of cool saxophone involved.

Aiwen Zhang - I started to play saxophone when I was 11 years old. I actually started with clarinet as well when I was 9 but I didn't continue studying it. I changed to saxophone because I thought it was cool. And right now I am studying it at Eastman School of Music in the United States.

Jiaqi Zhao - At first it was just because of the school band. I just wanted to be one of them. Then my mom and I talked about what instrument I wanted to play, and we ended up deciding saxophone was the right choice because it can be played in many songs.

What do you think is your strength?

Carlos Ordonez - I wouldn't say it is one thing that makes one stronger than another. Practice is the way to improve and make things work well. So it is very difficult to determine just one thing. I would say I think I am strong enough. I am not nervous when I play with the orchestra or play in competitions. I play to the best of my ability without being nervous. I can control myself.

Aiwen Zhang - I think I am very open-minded since I am from a different country and I am very brave. I am willing to try everything and I don't have stage anxiety or anything.

Alastair Wright - When I came into this competition, I didn't expect to get anywhere because you will never know what is going to happen and I think it is important to just take everything as it comes and not get stressed out. I think one thing I do well is managing things and dealing with nerves.

Evgeny Novikov - I would say for me the experience maybe because I have done many competitions and concerts. Some of them went very well, some of them didn't go so well, so I also know how to control myself and prepare to be in the best condition. I think I am mature enough to perform with my best.

Jiaqi Zhao - For me I think its that my mom is a music teacher, I have played piano since I was 4. I have been keeping up with my piano practice, taking lesson and so on. So I think I know more repertoire from Baroque, general, and Romantic; I think I can do

more musical things than some other saxophonists.

What is your opinion on this competition?

Carlos Ordonez - It is a very good international competition, maybe the best competition. It is a very good experience for me as well because I am very young. So yes, to practice in the competition is good for my improvement.

Jiaqi Zhao - This competition is one of the biggest saxophone competitions in the world, so over time I would look at competitors on YouTube. It is one of the competitions I wanted to enter once in my life and I enjoy it. It is stressful but so far so fun.

Alastair Wright - I think it has been great, it is my first time in Asia. So it has been very interesting to be in different part of the world.

Evgeny Novikov - Yes, I like the competition a lot. I really appreciate the choice of programs.

Aiwen Zhang - This is a wonderful competition. I would say I take this competition as a challenge to myself because I have never been to a big competition like this and the reason that I am here is because I want to challenge myself and to meet people and make friends. There are so many great saxophonists here and I am very humble that I am a part of this.

What's the difference between this competition and other competitions?

Alastair Wright - One difference is the repertoire and the focus on contemporary music. It is unique to this competition. But also the fact that there are a lot of options to choose from for the repertoire; a lot of times in competitions you have maybe just one or two pieces to choose from. Whereas here you're allowed to show off your interests and your strengths. So I think the competition really works to allow competitors to show what they can do.

What inspired you to enter this competition?

Evgeny Novikov - First of all, the procedure of the competition of course, and the great names of the jury: very respected people in the saxophone world. I knew very early that I always wanted to enter the competition, but I either I have no time to prepare or the ticket is too expensive or whatever. And so now I am finally here. It is like an important competition that I didn't do before, so for me it is a large competition so I am inspired.

Carlos Ordonez - My teacher was telling me that I am capable to enroll so I trusted her.

How do you feel to be one of the five finalists?

Alastair Wright - Surprised (laughing), very excited you know. Many

amazing competitors here and any five people could have gone through. I just had the opportunity to play with the other four finalists and play with the orchestra. It is amazing and special already.

Aiwen Zhang - I am really happy first of all. I didn't think I would come this far to be honest but I feel like this is a very good opportunity and I really cherish it and I just want to try my best.

Jiaqi Zhao - First I am very happy because it is hard and there are good saxophonists from all around the world who have come to compete, so I feel stressful. But for now I am all ready with what I have and I just want to play well in the final round, to show what I can do to the audiences.

Evgeny Novikov - Feel great (laughing) because I have been working hard with every piece and every round. For me, more or less I was quite happy with the first round. The second round was quite difficult because I have to play at 9 o'clock. It is hard to focus but I did it (laughing).

Carlos Ordonez - Very good (laughing) I didn't think I would come to the final. But I have been working well so I think good practice deserves good results.

How do you find College of Music and Thailand so far?

Carlos Ordonez - It is impressive, we really like it! There is a lot to see, beautiful, it is very comfortable and we are happy here.

Evgeny Novikov - I came here a year ago, but only for 2 days. I have seen the campus, and a little bit of Bangkok. I was here with my quartet; we were giving a recital and master class in the saxophone studio. And this year we will do the same after the competition. In ten days probably. My colleagues would enjoy. This time we will have much more time to walk around and see what's happening. It is a very beautiful country.

Jiaqi Zhao - It is so beautiful, really beautiful. All the environment is really good. This is the first time for me to come to Thailand, so I am enjoying it very much. This is also a really good school, very kind staff and all the professors here are famous musicians who also play in TPO. I made a lot of new friends too. But I have been busy

with the competition, so I haven't had the chance to go sightseeing much yet. But maybe I will get the chance after the competition.

Alastair Wright – It has been great. It is a beautiful campus obviously, and one thing I remember is how welcoming everybody is being. From Shyen Lee and the artistic director, students and staff and people you meet on the streets. I think people are special here. But I haven't had the time to go sightseeing neither. I will have two days after the competition, I will try to fit it as much as I can.

Aiwen Zhang – I love Thailand and I love this school! (laughing) This school is so pretty! And I love the water, trees and everything here!

What do you think you will learn from this competition?

Jiaqi Zhao – I learned a lot, I heard different styles of playing because saxophonists are from different countries. There are many competitors from France, Spain, Russia, China, Japan and everywhere around the world. I got to hear different playing skills, different ways to play the music. To me it is a very good experience.

Alastair Wright – I think just how supportive the whole saxophone community is. It hasn't been a cutthroat competition. Everybody has been encouraging one another which is really nice to see. Also the level of saxophone

playing is just getting better and better, it is really exciting to see.

Aiwen Zhang – I feel just by listening to other people play music, it helps me to be a better musician because everyone is from different countries. They all have their own styles and everyone plays the same thing differently. I learnt so much from listening to them.

Carlos Ordonez – Basically being a public person and getting all the feedback from the juries, being broadcast on YouTube and the Internet, it is a good lesson and experience for me.

Evgeny Novikov – It is very important to work with the Thailand Philharmonic Orchestra (TPO). So far it is the biggest lesson for me, it showed me how to work in a very limited time on very difficult pieces. Extremely demanding, we made it happen with the orchestra and with only two rehearsals. We have to do lots of crazy things (laughing).

What do you think of the TPO?

All together – They are very good! So good and very professional! They sound very good!

What do you think about this competition being held in Thailand instead of France?

Do you think the environment affects anything?

Jiaqi Zhao – I think it doesn't matter because there are other competitions held in France and I am from China so it is pretty good for me. But to me of course the temperature, the humidity can cause differences on the reed, but I think if you prepare well and since this is a big competition, all the competitors have the experience so they know what they have to prepare for. So I don't think the environment has a big effect on the competitors. I like Thailand, there are many things to enjoy beside the competition so to me it doesn't affect anything.

Aiwen Zhang – To me it doesn't make a huge difference because I still have to travel. But I like it to be held in Thailand. Personally I have been to France, so it is an adventure to come to Thailand because I have never been here before. It is humid of course and some people like it but some people don't. But I don't mind, I am not picky (laughing).

Alastair Wright – I think for a long

time France has been seen as maybe a center for classical saxophone but it is very important to see that saxophone is alive and well in different parts of the world so I think it is very important to hold it somewhere different than France.

Would you like to leave anything?

Evgeny Novikov – If people who have been hosting us here will read this article, on the behalf of all the competitors would like to thank all the great people that we met here and we really feel welcomed and it is wonderful. Thanks a lot for great hospitality, food, and all the beautiful things that you have in this country and hopefully we will see you again in a future concert, projects or competition.

Interview with Jean-Marie Londeix Discussing the Jean-Marie Londeix International Saxophone Competitions 1996-2017

By William Street (University of Alberta)
and Shyen Lee (College of Music, Mahidol University)

Story: Shyen Lee (ชีเยน ลี)
Woodwind Department
College of Music, Mahidol University

The College of Music just hosted one of the most important international saxophone competitions in the world, the 5th Jean-Marie Londeix International Saxophone Competition. 69 candidates from 17 countries came to compete for two weeks. 20 were selected to advance the semifinal and 5 to final. The winners are:

- The First Prizewinner: **Carlos Ordez De Arce** (Spain) won € 5,000 and one Selmer Serie III alto saxophone.
- The Second Prizewinner: **Evgeni Novikov** (Russian) won € 3,500 and one Selmer Seles alto saxophone.
- The Third Prizewinner: **Aiwen Zhang** (China), won € 2,000 and one Selmer Seles alto saxophone.
- The Jury's Honorable Mention Prizewinner: **Jiaqi Zhao** (China), won one Antigua alto saxophone.
- The Finalist Prizewinner: **Alastair Wright** (UK), won one D'Addario pack.
- The Best Contemporary Performance Prizewinner: **Alberto Chaves** (Spain) won one Gulf alto saxophone.
- The Emerging Performer: **Chi-Chun Chen** (Taiwan) won one D'Addario pack.
- The Best Thai Performer: **Pisol Manatchinapisit** (Thailand) won one D'Addario pack.
- The Audience Vote Prizewinner: **Carlos Ordez De Arce** (Spain), won one Gulf alto saxophone.

Behind the splendid award winning and celebration, which flashes people's eye for entire weekend, the competition jury offer their reflection and pointed out the true meaning of this competition. Hope when the excitement is past everyone who participated may be benefitted from these precious moments. The writers of this interview spent the entire time of the competition during these days to share their observation and insight.

Jean-Marie Londeix:

Please compare the current JMLISC with previous JML contests

By performing masterclasses all over the world, I see a tremendous evolution of the classical saxophone, even in countries emerging in this field. We find this evolution in each of the successive editions of this competition. Who could have said thirty years ago that Thai saxophonists could today compete with classical saxophone talent with the best instrumentalists in countries where the saxophone has been taught and served by quality composers since the nineteenth century? This brilliant success is obviously due to the talent of the young musicians who dedicate themselves to the instrument, but also to their master teachers and especially to the eminent persons responsible for the art that allow the events to be realized, I think especially of Dr. Sugree Chorensooke, Dean of the College of Music of Mahidol University and an ardent and unwavering artisan of this success.

What is the age of the candidates in the competition?

It is on average 24 years. For this fifth edition, it ranged from 17 to 32 years, a gap justified by the fifteen years of studies that the instrument currently requires in countries where its teaching is made possible at the higher level.

Number of previous candidates in each competition?

1996 (Bordeaux) = 78; 2008 (Mahidol) = 74; 2011 (Mahidol) = 83; 2014 (Mahidol) = 83

What do candidates gain in preparing for the competition?

- an encouragement to pursue an art that is difficult by nature;
- to achieve notoriety of good quality;
- to be evaluated by world-renowned specialists;
- to confront other candidates as motivated as they are for the specific musics of the saxophone, sometimes unknown;

To stimulate their enthusiasm and dedication;

To perfect and certify particular personality dispositions to the unforgiving but exhilarating career of a concert artist;

- to be on the talent level with musicians of substantially the same age.

Influence of the JML contest on other international saxophone competitions

I cannot say whether the competition of Mahidol influences any other music competitions (we lack data for that), but it really separates us from some of them, which keep the saxophone in the melodic-tonic music of the past. The constant number of candidates over the five editions (often higher than elsewhere) shows that the aesthetic choice made here is well regarded by young musicians. It gives a promising picture of contemporary music in the future.

Which winners have started to make musical careers as international virtuosos?

Vincent DAVID (France), Quatuor Habanera (France), Masataka HIRANO

(Japan), Otis Murphy (USA), Matsushita YO (Japan), Sean Patayanikorn France), Douglas O'Connor (USA), Miha Rogina of Slovenia, Vincent Daoud of France, Joshua Malcolm Hyde of Australia, Michael Krenn of Austria, Xavier Larsson of Spain, Noa Evan of the USA, Joel DIEGRT, (USA), Philip PIERICK (USA), Asagi ITO (Japan), Don Paul KAHL (USA), Angel Soria DIAZ (Spain).

VII Characteristics of programmed works

Consideration of the principal and different saxophones in concert (and not only of the alto saxophone); Interpretation of essentially idiomatic works using the most diverse instrumental techniques (such as computer science and electro-acoustic musics, jazz and popular music), concert music from every possible influence.

Why the JML contest?

In 1995, when I retired from the Bordeaux Conservatory, I met in succession the Bordeaux representative of the Establishments Selmer, and then a political leader of the city hall of St. Médard-en-Jalles (a suburb of Bordeaux)

which, without knowing each other and without being planning together, suggested that I create an international competition that would bear my name. I first found the idea a bit strange, but after reflection, thought that the event could be an opportunity to make public some of the ideas that support my musical philosophy. Thus, in 1996, the first edition of the international competition took place in Bordeaux and St Médard-en-Jalles. The event was then devoted to soloists and Saxophone Quartets and it achieved a real success. 78 soloists and a great number of quartets presented themselves.

Why then in Thailand?

The first edition of the competition was made at a difficult economic time for France, especially concerning the funding of cultural activities. In those circumstances, some politicians found it preferable to give budgetary priority

to the noble instruments of the orchestra (violin, cello, piano ...) neglecting the international reputation reached by the saxophone class at the conservatory in Bordeaux: 135 students at the level of "Master degrees" from 17 different countries between 1971 and 1995, musicians who today often appear in the books of specialists devoted to the classical saxophone of the world of music, in the United States, Japan, Germany, Spain, Canada, Italy, Sweden, Slovenia.

On my first trip to Thailand in 2004, I had the chance to meet the dynamic and enterprising Dr. Sugree Charoensook, who proposed that we carry out the second edition of the competition, which will now continue with Dr. Narong Prangcharoen.

Personnel interest of the contest?

For me, the interest has at least two important elements. It brings attention to one of the most suitable concert instruments; It draws attention

to original or very new original works of a universal musical appeal; It also helps to create and develop special and deep human and artistic ties between the Eastern and Western cultures.

Seek to increase the number of musicians that share the enjoyment of these musical forms and their artistic nature, through developing more awareness of a superior body of musical works.

Dr. Chen Yi

Conservatory of Music and Dance
in the University of Missouri-
Kansas City, composer.

What is your appreciation of the level of the competition compared to other competitions you have judged or heard?

For advanced instrumental performing competitions, the level is always high, and all rounds are getting more and more intensive and competitive. It's the way it goes.

However, it's the first time ever, for me to be a member of the jury to judge a saxophone performance competition, with so many high level international competitors.

Who are the musicians that are interested in today's competition where do they come from? what age group are they? where do they study?

They have studied in France and the USA from all over. Most of them are in college age (from young freshman to DMA).

What do you think the candidates gain from participating in the competition?

They have learnt the repertoire seriously, their artistic view has been broadened and their technique has been improved. They will become more creative and thoughtful in their music life.

How does the competition affect the careers of the competitors after they have participated as competitors, semi-finalists or winners of the competition?

The winners will carry the honor to further promote the saxophone music and the collaboration between saxophone and other media.

How does an event, such as the Jean-Marie Londeix international saxophone competition affect the repertory of saxophone or the people's opinion of the saxophone in the world of music?

It has helped to promote and developed the new music repertoire

for saxophones and the high level (with extended technique) of performance on the instrument. It has blown away the stereotype of thinking on the saxophone and its repertoire. The instrument has a wide range of expression and huge space to develop in new music field.

This type of event seems to promote classical and contemporary classical music for saxophone solo and in various combinations with other instruments such as piano, electronics or instruments of the traditional orchestral family. Who gains from this?

The composers, the saxophone performers, the collaborators, the audiences, the listeners around the world, the music community, and the culture of our modern society.

What is your inspiration to participate this competition?

I will introduce all the excellent repertoire that I have learnt from the competition to many more composition students and plan to host more composition competitions for saxophone

works. I will also introduce excellent compositions by young composers to my wonderful colleagues from the jury. I am thankful for the great support.

What do you see how this competition benefits Thailand?

I could tell that the field of saxophone performance and education has been growing quickly and steadily in Thailand because of the 4 editions given in Mahidol University in the recent decade. It would certainly influence other areas in Asian countries when all of us spread the words. The flourishing scene is very exciting and encouraging.

What does it mean to you to have participated as a member of the competition jury?

I have gained tremendous love to the saxophone's world, with the extremely rich repertoire, the excellent saxophone mentors and masters, and the enthusiastic young performers from around the world. It's the best opportunity to learn from all of you this time, I am so grateful to be a part of this meaningful event.

Dr. Susan Fancher

Duke University, United States,
world renown saxophonist

It has been an honor and a sincere pleasure for me to serve as member of the jury for the Fifth JML ISC.

All of the competitors, even the very youngest, came well-prepared to play at a high level in the First Round. Choosing 20 semifinalists was not an easy job, since everyone performed well. The 20 semifinalists are some of the best young saxophonists from around the world.

This competition required saxophonists to prepare a wide range of musical styles, from the etudes of Karg-Elert to recent compositions of French composers such as Lauba, Havel, and Rosse.

The competitors grew as musicians as they practiced to perform this music at the very highest level, and they had the rare opportunity to listen to many performances by other top saxophonists from around the globe. Perhaps just as importantly, the competitors made friends and formed connections with other musicians from around the world. Some of these connections will certainly result in international musical collaborations and lifelong friendships.

Thai saxophonists are particularly fortunate to be able to attend this event right here in their country, getting to compete or just experience the performances of the best young international saxophonists.

Making the semifinal or final round of this competition can be a very important boost for a saxophonist's career, sometimes leading to performance opportunities or setting them apart from other applicants for teaching positions. All five finalists get the rare opportunity to perform with the TPO in Prince Mahidol Hall! Furthermore, the top prize of the competition includes an additional performance as soloist with the TPO. Playing with an outstanding symphony orchestra is a rare and very important career event.

For me as a member of the jury, as for the competitors, this experience has allowed me to hear very high-level performances of recent compositions for saxophone. I have also made new

connections with other members of the jury. As a member of the jury, I have been responsible for scoring competitors according to my priorities as a performer and teacher, which gives me some input into the direction of saxophone performance.

Thank you to Mahidol University for being a perfect host. The performance venues are beautiful and well-suited to the competition. The hotel is comfortable, with extremely helpful staff. The Music Square restaurant has served us delicious

meals in a very pleasant setting. We are so grateful to the TPO and David Gier for their outstanding performances with our finalists!

(Shyen, obviously, we are SO grateful to YOU and to Dr. Sugree, and Narong, and all the teachers and students who supported the jury and also too such good care of all the competitors, taking care of countless details and making everyone feel so welcome and comfortable here!)

Jean-Michel Goury

Pôle Supérieur de Paris-Boulogne-Billancourt

What is your appreciation of the level of the competition compared to other competitions you have judged or heard?

Quality of the best soloists keeps same level but density of the high-level candidates is more important.

Who are the musicians that are interested in today's competition where do they come from? what age group are they? where do they study?

Musicians particularly interested about contemporary répertoire for sax and use to play many time in their country. Usually, french, american and japanese schools of sax are the most representative. This year 2017, the geographic areas who play and live the candidates seems to be very large in over the world.

What do you think the candidates gain from participating in the competition?

The high and prestigious knowledge of their hard work. The power to build stronger an international réputation.

How does an event, such as the Jean-Marie Londeix international saxophone competition affect the repertory of saxophone or the people's opinion of the saxophone in the world of music?

Sax today goes definitely to new forms of art. It is a young boy in the évolution of the musical world but his potential of sensibilities inside the scales

of timber can help some many artists composers wish to find new sky lines of sounds and perspectives.

This type of event seems to promote classical and contemporary classical music for saxophone solo and in various combinations with other instruments such as piano, electronics or instruments of the traditional orchestral family. Who gains from this?

Composers in first, to built another repertory for traditional concert and for new générations of interpreters in the future.

What is your inspiration to participate this competition?

Help to promote young and gift saxophonists who play a modern and today instrument.

What does it mean to you to have participated as a member of the competition jury?

Honored to accompaign and soustain during this short moment ,one of the best classical saxophonist every time in the world into his research without end to the Renouveau!

Dr. Chosen-Kwan Lin

What is your appreciation of the level of the competition compared to other competitions you have judged or heard?

I have had students participate in the competition every time since the second edition. It has consistently drawn very high-level players from all over the world. To have maintained such quality in playing over several editions of the competition certainly proves the enduring appreciation our field has for the event especially with advanced players.

Who are the musicians that are interested in today's competition where do they come from? What age group are they? Where do they study?

In my observation, the bulk of the musicians interested in today's competition attend some of the more established saxophone programs in the world. These are often the most serious students in these programs, but what's interesting is the wide variety of age groups they come from. There was a large contingent of participants from Asia this time, although I believe many of these students are currently studying in Europe or America.

What do you think the candidates gain from participating in the competition?

I think the competition has been tremendously beneficial to the candidates on so many levels. The competition provides impetus for students to push themselves to fulfill their potential as musicians. The motivation and work ethic they developed through doing this are priceless lessons they learned for the rest of their lives. For the younger students, it is an incredible opportunity to rub shoulders with the more advanced students, not only through listening to their performances, but the social interactions they experience during the events will inspire them to strive to be like these big brothers and sisters.

How does the competition affect the careers of the competitors after they have participated as competitors, semi-finalists or winners of the competition?

For the winners, if they remain humble and maintain a high level of professionalism, the feat of winning such a prestigious competition will open many doors for them everywhere they go. But the fact is only a few participants get to become prizewinners. For the vast majority of the participants, the experience of preparing for a competition, to take a set of repertoire and refine it down to the finest details, to sharpen your mind and toughen your resolve to do your best, all these are attributes to successful auditions, job interviews, and other professional opportunities that will affect the careers of these young professionals.

How does an event, such as the Jean-Marie Londeix international saxophone competition affect the repertoire of saxophone or the people's opinion of the saxophone in the world of music?

Many students and teachers rely on competition repertoire as guidelines to what is currently trending in our field. The repertoire choice of such a visible competition will no doubt affect what students work on with their teachers. This includes students who did not

participate in the competition, because when they hear the more advanced students working on these repertoire for the JML competition, it will occur to them that these are the advanced pieces, hence aspiring to work on them too. Thus it is important that the JML competition selects repertoire from a wide range of styles and musical representation, because it wields considerable influence on the pedagogical trends of our instrument.

What does it mean to you to have participated as a member of the competition jury?

Since I have had students participating in the competition frequently, I am rather familiar with the event. I hear very positive reports from my students each time, and it was a great pleasure to be involved in it personally and experiencing it first hand. Working with other members of this international jury has also been a huge delight. The mutual respect we have for one another makes us feel confident when doing our job, since we know we are all working towards the same goal with great integrity. On a personal level, it has been a distinct honor to work with Monsieur Londeix. He is an iconic figure in our field, and so many of us have built our careers by standing on his shoulders. I am humbled to be associated with him.

Dr. Mark Engebretson University of North Carolina at Greensboro

(Pianist and Electronic Specialist)

Who are the musicians that are interested in today's competition where do they come from? what age group are they? where do they study?

The musicians have come from all over the world! Many have studied in France and the United States, but there are many also from China and a number from Thailand.

What do you think the candidates gain from participating in the competition?

Certainly they gain a lot from experiencing high level competition. They gain a lot from hearing other great players performing the same pieces they are playing. But the most important thing, I think, is the element of international exchange: getting to know musicians from all over the world, who will be their friends and colleagues throughout their careers.

How does the competition affect the careers of the competitors after they have participated as competitors, semi-finalists or winners of the competition?

Obviously, there will be a career a boost to the finalists and the winners. But I expect that many who did not advance will be pushed forward as well: they hear that, even though they didn't advance, that their level is also high, and they "belong" in this environment. And they are inspired to work harder, push themselves even more.

How does an event, such as the Jean-Marie Londeix international saxophone competition affect the repertoire of saxophone or the people's opinion of the saxophone in the world of music?

This is very important. The competition features a lot of contemporary music, and new music is an essential component to the life and development

of our art form. The players are required to engage in the music of their time, and to perform it at a high level. After the competition, when they perform these pieces, or other contemporary pieces, they will bring greater musical understanding and technical proficiency to the new repertoire. This will translate to more successful performances, which is critical for the continued success of new music.

This type of event seems to promote classical and contemporary classical music for saxophone solo and in various combinations with other instruments such as piano, electronics or instruments of the traditional orchestral family. Who gains from this?

As the Electronic Specialist for the competition, I was very glad to see that music with an electronic element was required. I am told this is the first International competition to include such a feature. Electronic and digital media bring many added possibilities to the music of today, and on top of that, daily life is now permeated with new technologies. The performers themselves, being young, are very used to working with technology! But each piece and composer brings a new approach to the existing technologies, so they players really benefit from this exposure. They will bring this experience to their future

work. So everyone who is interested in "contemporary classical music" gains from this: performers, composers, and listeners.

What is your inspiration to participate this competition?

As a former saxophone student of Jean-Marie Londeix, it was a great honor for me to be asked to participate in this competition. As a composer and saxophonist, many of my works include new technologies and saxophone, and so my contribution was to help performers realize the electronic portion of the semi-final round. I am so glad to have been able to support these efforts, and I was very inspired to experience the high level of performances, and the focused, yet relaxed, attitude of the players with regard to performing music with electronics.

What does it mean to you to have participated as a electronic specialist?

I feel fortunate to have met many top-level performers from around the world. I also really enjoyed learning the new pieces that were performed in the competition. I have spent my life and career as a journey working with composers, saxophonists and electronics. This competition has been a highlight of that journey.

